
Секція 3

ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Олена Юрїївна Борисенко – студентка II курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Наталія Олександрівна Горобець** – професор
кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного
університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РЕНОВАЦІЇ ЖИТЛОВОГО ФОНДУ УКРАЇНИ

1. Зміни, які відбуваються в житловій сфері, вимагають адекватних змін у житловій політиці, включаючи не тільки збільшення обсягів житлового будівництва і покращення його якості, а й забезпечення збереження існуючого житлового фонду України, підвищення ефективності його експлуатації і суттєвого підвищення комфорту проживання.

Ускладнення економічних відносин у житловій сфері перетворило житло у важкодоступний товар для значної частини населення. Скорочення інвестицій у житлове будівництво, зростання фізичного і морального зношення житлового фонду призвели до порушень відновлювальних процесів у житловій сфері. Житловий фонд України складає близько 20 % вартості основних засобів країни. Станом тільки на 01 січня 2013р. вітчизняний житловий фонд становив 1094,2 млн. м² загальної площі, при цьому житловий фонд міських поселень складав 64,0%. За періодом забудови і технічним станом багатоквартирний житловий фонд поділяється на той, що потребує або не потребує термінової реновації [1, с 2].

2. У результаті багатовікової діяльності людини в межах міста історично сформувалися зони, непридатні для корисного використання. Для здійснення інвестиційних проєктів, а отже, прийняття цілого ряду інвестиційних рішень на цих територіях необхідно використовувати механізми звільнення і рекультивації земель з одночасною зміною їх цільового призначення [2, с 1]. Яскравим прикладом таких проєктів є проєкти реновації територій, що набирають популярності як в пострадянських країнах, так і в розвинених європейських державах.

3. Реновація – це знос з наступною відбудовою чи капітальний ремонт, реставрація, модернізація, реконструкція будівлі. Законом

України «Про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду» від 22 грудня 2006 р. №525-16 визначено, що реконструкція жилого будинку – перебудова жилого будинку з метою поліпшення умов проживання, експлуатації, зміни кількості жилих квартир, загальної та жилої площі тощо, пов'язана із зміною геометричних розмірів, функціонального призначення, заміною окремих конструкцій, їх елементів, основних техніко-економічних показників.

Концепцією державної житлової політики, яка затверджена постановою Верховної Ради України від 30 червня 1995 р. № 254/95-вр «Про Концепцію державної житлової політики», одним із основних завдань передбачались ліквідація ветхого і аварійного державного житлового фонду, розширення реконструкції і модернізації житлового фонду старої забудови, розселення квартир, у яких мешкають двоє або більше наймачів.

4. Ефективність реновації можна розглядати з різних точок зору, наприклад, з точки зору інвесторів ефективність реновації можна охарактеризувати як відношення загальної суми отриманих коштів від продажу та суми від оренди, до суми вкладених у проект інвестицій. Для мешканців ефективність реновації проявляється насамперед в отриманні якісного, затишного житла, а також в економії щомісяця коштів на оплату опалення, газу. З боку користі для міста і для району ефективність здійснення проекту реновації проявляється в упорядкуванні помешкань, отриманні доходу від податків, поліпшенні інфраструктури району.

5. В основному використовується примусова реновація – процес офіційного прийняття рішення про знесення існуючого міського об'єкта міської забудови незалежно від виду власності. У наших умовах скоріше використовуються наслідки еволюційної реновації – як факт відновлення або будівництва нового об'єкта, наприклад, після природного або штучного руйнування будинку.

6. Через спад обсягів введення в експлуатацію житла у перехідний період розвитку української економіки, складну економічну та політичну ситуацію на сьогодні у структурі житлового фонду міст значну питому вагу становить житло, зведене у періоди масового будівництва в УРСР, яке не задовольняє сучасні вимоги і потребує проведення ремонтно-відновлювальних робіт. Якщо активно розвивати житлове будівництво, а при цьому не вживати заходів щодо збереження існуючого житла, то загальний стан житлового сектору, як і раніше, буде погіршуватися.

Для покращення ситуації в житловому секторі України та успішного завершення розпочатих перетворень необхідно вирішити комплекс питань, пов'язаних з підвищенням ефективності управління житловим фондом, розробити довгострокову державну стратегію щодо відновлення ветхого, аварійного житлового фонду України, що на жаль, поки в нашій державі не спостерігається.

Література

1. Жураковська, М. О. Управління вартістю реновації житлового фонду [Текст] / Марія Олегівна Жураковська // Економічний аналіз : зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет; редкол. : В. А. Дерій (голов. ред.) та ін. – Тернопіль : Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету “Економічна думка”, 2014. – Том 17. – № 2. – С. 30-46.
2. Реновация территорий – особенности принятия инвестиционных решений / А.С. Балан, И.А. Шерепера // Економічні інновації: Зб. наук. пр. – Одеса: ПІРЕЕД НАН України, 2013. – Вип. 55. – С. 30-36.
3. Балан О., Шерепера І. Аналіз ефективності проведення реновації житлового фонду на прикладі європейських країн [Електронний ресурс] /О. Балан, І. Шерепера//. – Режим доступу: [file:///C:/Documents%20and%20Settings/12345/%D0%9C%D0%BE%D0%B8%20%D0%B4%D0%BE%D0%BA%D1%83%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%8B/Downloads/jee_2015_14_2_9.pdf].

Валерія Олександрівна Близнюк – студентка V курсу Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Науковий керівник: Олександр Ігорович Попов – асистент кафедри цивільного процесу Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, кандидат юридичних наук

ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Підписанням Угоди про асоціацію з ЄС Україна задекларувала своє прагнення стати у майбутньому членом ЄС, ще раз підтвердивши цим відданість європейським цінностям. Після ратифікації цієї Угоди 16 вересня 2014 р. процес євроінтеграції України перейшов у практичну площину, котра у галузі юридичній ставить завдання правової адаптації до умов внутрішнього ринку ЄС.

Євроінтеграційні процеси обумовлюють необхідність істотного реформування цивільного законодавства України, що потребує як проведення досліджень спрямованих на оновлення законодавчої бази, так і забезпечення високої якості підготовки юридичних кадрів, приведення змісту юридичної освіти у відповідність до європейських вимог [1, с. 5].

Упродовж останніх двадцяти років цивільний процес ЄС є однією з найдискусійніших проблем у науці цивільного процесуального права. Серед перших робіт, присвячених його дослідженню, слід назвати статтю М. Фреденталь, в якій визначено передумови та напрями його